

nistration henlægges til boligministeriet som central planlægningsmyndighed, men det forudsættes, at navnlig de lokale planlægningsmyndigheder inddrages i behandlingen af de enkelte sager. Særligt med henblik på meddelelse af tilladelse til udleje til camping findes det imidlertid ønskeligt, at der er mulighed for en delegation af boligministerens beføjelser til amtsrådene, jfr. forslagens stk. 2.

Det forudsættes i øvrigt, at der ikke gives tilsagn om udlejningstilladelse efter loven til projekter, hvis realisation også kræver tilladelse fra planlægningsmyndighederne, medmindre disse myndigheder allerede har godkendt eller vil kunne godkende projektet. Eksempelvis bør der ikke meddeles den for driften af en ny campingplads nødvendige tilladelse til udlejning af de enkelte standpladser, medmindre der er sikkerhed for, at de lokale planlægningsmyndigheder kan godkende campingpladsens oprettelse det pågældende sted.

Det følger af almindelige forvaltningsretlige regler, at en tilladelse kan betinges eller tidsbegrænses. Eksempelvis vil en tilladelse kunne betinges af, at lejemål kun indgås for et nærmere angivet tidsrum. I de tilfælde, der er nævnt i § 1, stk. 2, kan tilladelsen bl. a. tænkes betinget af, at lejen ikke sættes højere end nødvendigt for dækning af udlejerens omkostninger, eller at der kun udlejes til personer, der er ansat hos udlejeren.

Til § 3.

Med lovforslagets § 3 tilsigtes det at muliggøre en samling af de nu spredte bestemmelser om indretning og benyttelse af campingpladser i bl. a. brand- og sundhedslovgivningen og i standardvilkår for tilladelser efter f. eks. naturfredningsloven til oprettelse af campingpladser. Det tilsigtes endvidere gennem forskrifterne at tilgodese campisternes interesse i tilvejebringelsen af campingpladser af tilfredsstillende standard, og de retningslinier, der allerede er udarbejdet af visse fritidsorganisationer, tænkes i vidt omfang at skulle indgå i forskrifterne udfærdiget i henhold til § 3. Det er hensigten, at disse forskrifter også skal regulere omfanget af langvarig udleje af standpladser på de enkelte campingpladser. Forskrifterne vil kunne tillægges virkning også for bestående campingpladser og forudsættes udarbejdet i samarbejde med fritidsorganisationerne og de interesserede ministerier.

Til kapitel 2.

Bestemmelserne i dette kapitel er begrænset til kun at finde anvendelse i sommerhusområder fastlagt i bygnings- eller byplanvedtægt.

Bestemmelserne har til formål at sikre, at en naturlig og hensigtsmæssig udvikling af de udlagte

sommerhusområder ikke hindres ved jordens tilbageholdelse fra udnyttelse til sommerhusbebyggelse, f. eks. fordi ejeren forventer på et senere tidspunkt at kunne opnå højere priser for jorden. Uden mulighed for det offentlige for at kunne påbyde, at arealer i et udlagt sommerhusområde skal udnyttes i overensstemmelse med formålet med fastlæggelsen af det pågældende område, vil den balance mellem udbud og efterspørgsel af sommerhusgrunde, som søges tilvejebragt gennem reglerne om erhvervs-mæssig udlejning i kapitel 1, kunne blive forrykket med risiko for et pres på planlægningsmyndighederne for fastlæggelse af yderligere, ellers upåkrævede sommerhusområder.

Endvidere er det med bestemmelserne i § 7 tilsigtet at understøtte det offentliges indseende med udlejning af sommerbeboelser.

Til § 4.

Beføjelsen til at meddele de omhandlede udnyttelsespåbud foreslås henlagt til boligministeren navnlig af hensyn til de økonomiske konsekvenser for statskassen, som et påbud kan få efter lovforslagets § 5.

Adgangen til at meddele udnyttelsespåbud er foreslået begrænset på forskellig måde. Efter forslagens stk. 3 kan påbud kun meddeles en ejer af mindst 1 ha grundareal i et eller flere sommerhusområder; uden for anvendelsesområdet for disse påbud falder således alle de almindeligt forekommende tilfælde, hvor en privatperson erhverver en sommerhusgrund af sædvanlig størrelse for først på et senere tidspunkt at opføre et sommerhus på grunden. Efter stk. 1, sidste punktum, kan påbud dernæst kun meddeles, når det skønnes at være af væsentlig betydning for den planlagte udvikling i området, at den pågældende ejendom nu udnyttes; beføjelsen bør anvendes ud fra hensynet til den naturlige udvikling i området, herunder udnyttelsen af de omkringliggende ejendomme. Endvidere følger det af stk. 2, 2. punktum, at fristen for påbudets efterkommelse ikke kan være mindre end 2 år. Endelig er det i § 12, stk. 3, foreslået, at påbud kun kan meddeles for ejendomme erhvervet af den pågældende ejer efter lovens ikrafttræden.

Da de bebyggelsesregulerende bestemmelser i bygnings- og byplanvedtægter for sommerhusområder almindeligvis er udformet som rammebestemmelser, vil det normalt ikke være tilstrækkeligt at påbyde, at den pågældende grund skal udnyttes i overensstemmelse med vedtægtens bestemmelser. Eksempelvis er vedtægternes bestemmelser om grundstørrelser normalt udformet som mindste-grundstørrelser. Det foreslås derfor i stk. 1, 2. punk-